

Kapitola 1

Dolu sa v blikajúcich svetlách mesta hadila Temža, trblietala sa cez riedke oblaky ako nedosiahnuteľné diamanty. Siene zo-vrelo žalúdok a prstami stisla opierku.

„Všetko v poriadku?“ spýtala sa staršia žena vedľa nej so slabým americkým prízvukom. „Ste nervózna, keď cestujete lietadlom?“

Odkedy vzlietli z Letiska Charla de Gaulla, Siena bola presvedčená, že vedľa nej sedí herečka Mary Steenburgenová, ale nebolo by dobré nadviazať rozhovor s celebritou, keby dala najavo, že vie, kto je.

„Nervózna?“ zasmiala sa Siena trochu piskľavo. Bola doslova pekelné vydesená, ale nemalo to nič spoločné s letom. „Nie, veď toto nie je poriadny let, nemyslíte?“ Nasadila usmiatu tvár. „Chvíľu hore a hneď dole.“ Mala nalietaných toľko kilometrov, že by mohla letieť aj na Mesiac. Jej tretia súprava kufrov od Louisa Vuittona bola už poriadne ošúchaná.

„Už ste niekedy boli v Londýne?“

Znova ten jemný hlas. Musí to byť tá herečka.

„Jeden-dva razy.“

„Prepáčte, vy ste Britka. Stupídna otázka. Počujem, že máte britský prízvuk. Idete na Vianoce domov?“

Stupíídna otázka, ako to vyslovila „možno Mary“, nebola až taká stupídna. Siena mala oficiálne rovnaký britský pôvod ako nátierka Marmite a čaj Twinings, ktorý jej *maman* dávala na raňajky každý deň, ale väčšinu života prežila vo Francúzsku. Myslela si, že sa cíti ako Francúzka, ale ako to mala vedieť naisto? Niekedy, v skutočnosti dosť často, netušila, čo si má myslieť o mnohých veciach.

„Nie, idem k sestre. Na Vianoce sa musím vrátiť domov,“ vyhrkla. Musí byť v zámku na Harryho párty, dvadsiateho tretieho oslávi šesťdesiatku. Pozrela na hodinky a hrýzla si peru. Teraz už zrejme zistili, že nie je doma. Stôl na večeru bol rezervovaný na pol deviatu. Jej takmer snúbenec Yves bude nahnevaný, mama bude zúriť a nevlastný otec Harry bude možno sklamaný.

„Ach, to je milé, srdiečko.“ Mary sa nežne usmiala a na lícach sa jej objavili jamky. „Zbožňujem, keď som so sestrou.“

Siena očervenela. Mary by si myslela, že je hrozná sestra. Laurie nevidela celé dva roky, hoci ju neraz pozývala. Rozhodne ignorovala tento sled myšlienok a sústredila sa na svoju susedu, možno celebritu. Čítala niekde, že Mary Steenburgenová má sestru? Siena vedela, že je vydatá za toho chlapíka, čo hral v sitkome *Na zdravie* a v seriáli *Kriminálka Las Vegas*. V časopise *Hello* alebo *Grazia* videla ich fotku, ako boli na prechádzke so svojimi psami.

„Je staršia alebo mladšia než vy?“

„Prosím? Čože?“

„Vaša sestra je staršia alebo mladšia?“

„Staršia o osem rokov.“

„Ste si blízke?“

Siena preglgla. „Píšeme si esemesky, niekedy sme v styku aj na Facebooku.“ To znelo trápne. S povzdychom dodala: „Je to trochu zložité. Vlastne veľmi zložité. Naši rodičia sa rozviedli, keď som bola malá. Ja som žila s mamou vo Francúzsku, Laurie zostala pri otcovi v Anglicku. Prvý raz som sa s ňou poriadne stretla pred dvoma rokmi.“ Takže si neboli veľmi blízke.

„Ach bože!“ Americká perfektná filmová mama, ak to bola ona, sa zhrozila. „To bolo nezvyčajné riešenie.“ Potom so súcitným úsmevom dodala: „Milé od vás, že k nej idete na návštevu. Zdržíte sa tam dlhšie?“

To bola otázka za milión. Siena si prekrížila nohy, potom ich znova prekrížila na druhú stranu, pozerala na svoju čerstvú manikúru, obdivovala ligotavé nechty vo farbe Santovho výstroja. Poslala Laurie esemesku, či môže prísť na víkend. Mame nechala odkaz, že sa vráti o mesiac. Ani jedno nebola pravda.

„Ešte neviem. Zrejme dovedy, kým nebudem pripravená ísť domov. Viete, bolo to dosť impulzívne rozhodnutie.“

To znelo dobre. Bolo to spontánne. Zábavné. Nebol to zúfalý, trápny útek. Strávi nejaký čas so sestrou. Užijú si spolu príjemné chvíle. Nezmienila sa o tom, že sestre poslala esemesku len pred piatimi hodinami.

„Mali by ste zostať na Vianoce. Zbožňujem Londýn v tomto čase. Obchody, Hyde Park, vianočné osvetlenie.“ Mary sa sebakriticky zasmiala. „Čo to tu hovorím? Prichádzate z Paríža. Ten je na Vianoce krásny!“

Siena zatvorila oči a pichlo ju pri srdci. Nákupné stredisko Galeries Lafayette žiarilo tisíckami svetiel a, samozrejme, svetil tam aj vianočný stromček. Osvetlený bulvár Champs-Élysées lemovali jedle, ktoré odrážali do tmavej noci úlomky bielych diamantov. Pri Eiffelovke sa korčuľovali ľudia a zadychčane zastonali, keď do seba narazili. Na vianočných trhoch pri

Notre-Dame alebo Trocadére predávali horúce tartiflette, ktoré v zime zahriali.

Zbožňovala čas, keď sa blížili Vianoce, ale keď konečne prišli, každý rok akoby iskra pohasla. Skutočné sviatky sa jej už nezdali také úžasné.

Tak prečo v odkaze hlúpo slúbila, že príde na Vianoce, keď mohla byť sama aj inde?

Medzičasom si dopraje pár týždňov, aby sa vydýchala a vyriešila to. V poslednom čase akoby ju všetko zahltilo, už nevedela poriadne rozmýšľať. Mama to určite pochopí.

Keď sa v kabíne zmenil tlak, zaľahlo jej v ušiach. Kapitán oznámil, že o desať minút pristanú a priletia načas. Pozrela do uličky v strachu, že jej niekto položí ruku na plece a povie: „Podďte so mnou, *mademoiselle*.“

Pozrela na hodinky. Možno chvíľu potrvá, kým prejde pasovou kontrolou, na letisku Heathrow to vždy trvalo dlho, ale aspoň nemusí čakať na batožinu. Potenciálnu pohromu, že si zbalila iba dva páry číziem a minimum oblečenia, viac ako vyvážilo, že bude môcť rýchlo zmiznúť z letiska. Len čo odíde, bude voľná.

Pri tej utešujúcej myšlienke sa usmiala na Američanku, ktorá zrejme nebola Mary, a upriamila pozornosť na časopis *Hello*, ktorý mala otvorený na kolenách. Upútala ju jedna fotka a tľoskla, neubránila sa tomu.

„Tak to je veľká chyba,“ pokrútila hlavou. Čo si tá mladá filmová hviezdička myslela?

„Prosím, srdiečko?“

Siena ukázala susede dvojstranu v časopise.

„No vážne, čo na to poviete? Šaty s ramienkom na jedno plece sú dávno pasé. Hoci tie topánky Dolce and Gabbana sú pekné a takmer zachránili celý outfit, no sú z vlaňajšej kolekcie.“